

Erkeklerin Elbisesini Giyin ve Savaş Meydanlarına Dal!

Şeyh Ebu Katade el-Filistini

19 Şub, 2020

<https://ilimvecihat.com>

Allah'a hamdolsun, onun Rasûlü olan Muhammed Mustafa'ya salât ve selâm olsun. Bundan sonra;

Birçok musibetler barındıran çağımızın musibetlerinden birisi de, cihad ibadetini yerine getirmenin, tehlike ve risklerin arasına dalmanın, elleri ve ayakları kelepçeleleyen, türlü bağlarla boğazları sıkı ve kalpleri öldüren vakıya karşı başkaldırmanın ve resmiyete bağlı kalmamanın, birçoklarının örfünde acelecilik, şaşkınlık, hafiflik ve gençlik alameti olarak görülmesidir. Hatta neredeyse birçok âlimin kalbine şu fikir yerleşir olmuştur; silah taşınması, toz yutulması, sınır bölgelerinde ribat beklenilmesi, cihad kamplarında kalınması, oranın sıkıntılına ve kötü yaşam şartlarına katlanması ve mücahidlere karışılması, vakara, sekinete, saygıya, şahsiyete, itibara, hilme, sağduyuya vb. bir âlimde bulunması gereken güzel niteliklere terstir.

Bu durum doğru olmuş olsa bile gene sahibi için bir mazeret olamaz. Tamamlayıcı olan her şey aslına döndüğünde geçersizleşiyorsa oda geçersiz sayılır. Hakikatte bu, ancak dünyaya bağlanma, onun görüntüsüne meyiletme ve onu kutsamada aşırıya gitmedir. Hatta bu, şeytanın vesveselerinden ve onun adımlarına uyanları avladığı ve itaatten çevirdiği iplerindedir. Buna kanaat getirme ise, şeytana teslim olmadır. Aksi halde yamalarla dolu ve ne sıcaktan koruyan ne de soğuğu uzaklaştırabilen, ne bir ümmeti kurtarabilen ne de bir himmeti yükseltebilen bu şüphelerin giderilmesi için Zatu'r-Rika savaşı yeterlidir.

Allah Muhammed Beşir El-İbrahimi'nin hayrını versin, o şöyle der: *"Zorba emirlerin ortaya atmış oldukları büyük hilelerinden birisi de, son asırlardaki bu zayıf âlimleri erkeklerin meziyeti olan askerlikten muaf tutmalarınıdır. Âlimlerin bu sorumluluktan muaf tutulmalarını kabulleri ve bunun için çabalamaları ise, erkekliğin yitirildiğini kendi elleriyle kayıt altına aldıkları bir şahitliktir. Bu muafiyeti hoş karşıladılar, bunu onlar için bir teşrif, konumlarının yüceltilmesi, kendilerine özel olan bir mucize ve İslam hükümetlerinin âlimlere ihtiram üzerine uygulamaya geçirdikleri bir delil olarak görmeye başladılar!*

Acaba raşid halifelerin ve onlardan sonra gelen salih kralların hiçbir âlimi cihaddan ve fetihlerden muaf tutmadıklarını biliyorlar mı? Değil bir âlim sıradan bir Müslüman bile bundan muaf tutulmayı, buna bir özür getirmeyi ya da böyle bir teklife razı olmayı kabul edemezdi. Onlar savaşa çıkmamak için özür getirmeyi münafıkların alametlerinden sayarlardı."

Sahabelerin (*radiyallahu anhum*) yaşantısını düşünen bir kimse, onların cihad için yarışmaları ve geri kalanlarla birlikte olmaktan nefret etmeleriyle ilgili

acayıplikler görecektir. Belki onlardan her birinin tek isteği, sadece öldürülmek ve cennete girmektir. Hatta onların şehidleri cennetteyken, kardeşlerinden savaştan geri durup cihaddan çekinmelerini engellemek için onlara haber gönderme isteği içine girmişlerdir.

İbn Abbas (*radiyallahu anh*)'dan rivayet olunduğuna göre şöyle der: **“Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: “Kardeşlerin Uhud’da şehid olunca, Allah onların ruhlarını yeşil kuşların karınlarına koydu; cennetin nehirlerine uğrar, cennetin meyvelerinden yerler ve arşın gölgesinde asılı olan altından kandillere dönerler. Yemelerinin, içmelerinin ve kalma yerlerinin güzelliğini görünce şöyle dediler: “Cihaddan uzak durmamaları ve savaş anında geri çekilmemeleri için bizim adımıza kardeşlerimize ‘bizim diri olduğumuzu ve cennette rızıklandığımızı’ kim ulaştırabilir?” Bunun üzerine Allah subhanehu şöyle buyurdu: “Sizin adınıza bunu onlara ben ulaştıracağım.” Bunun üzerine Allahu Teâlâ şu buyruğunu indirdi: “Allah yolunda öldürülenleri ölümler zannetmeyin...”** [1]

Rabbim bizleri kendi yolunda gerisin geriye dönmeden, ecrini Allah (*azze ve celle*)’den umarak Cihad ibadetini eda eden kullarından kılsın.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Mütercim: Muhammed Atta

---

[1] İmam Ahmed, Ebu Davud ve Hakim rivayet etmiştir.